

Langt og klossete eller kortere og bedre?

Ved valg av foreningsnavn må ikke spesialforeninger og fagmedisinske foreninger la hensynet til høyt presisjonsnivå og faglig revir gå utover elementære formkrav og hva navnet kommuniserer utad. Spesialforeningen for leger som arbeider med psykisk utviklingshemning har nylig endret navn fra Medisinsk forening for mental retardasjon til Medisinsk forening for intellektuell (psykisk) utviklingshemning og habilitering (1). Foreningens leder begrunner endringen med at begrepet mental retardasjon er foreldet, og uttaler til Tidsskriftet at foreningen «gjennom en norsk nyskapning» har lagt seg nær opptil begrepet «intellectual disability» (1).

Det foreligger ingen skrevne regler for hvordan foreningsnavn skal være, verken i eller utenfor Legeforeningen, men slike navn bør være dekkende for foreningens virke og helst ikke være for lange. Formmessige krav må være ivaretatt, bl.a. bør navnet følge norsk rettskrivning. Sist, men

ikke minst bør man ta hensyn til hva navnet signaliserer utad.

Bruk av parentes i et foreningsnavn, slik som i Medisinsk forening for intellektuell (psykisk) utviklingshemning og habilitering, er svært uvanlig og gjør navnet vanskelig å lese. Ord i parentes brukes gjerne for å forklare det foregående ordet, enten i form av synonym, presisering eller eksempel, men ordet psykisk er ingen av delene. Her har foreningen forsøkt å heve presisjonsnivået på en svært klossete måte. Verre er det at det nye navnet signaliserer en forening som er usikker på egen identitet, oppgaver og mål.

Øre-nese-hals-legenenes fagmedisinske forening har heller ikke noe godt foreningsnavn: Norsk forening for otorhinolaryngologi/hode- & halskirurgi – for øvrig skrevet på (minst) fem ulike måter på Legeforeningens nettsider (2). Foreningen het i mange år Norsk forening for otorhinolaryngologi, et navn som ga en viss akademisk pondus, men som var uforståelig for folk flest. Det

fantas gode argumenter for en navneendring, men den gikk i feil retning og hadde en annen begrunnelse: Her var det viktig å markere faglige ambisjoner og faglig revir i forhold til andre faggrupper som arbeider med sykdom og skader i samme anatomiske region, bl.a. tannleger, plastikkirurger og nevrokirurger.

Slik oppsto et språklig misfoster av et navn med en salig blanding av latinske og norske betegnelser og en klossete bruk av skråstrek og &-tegn. Foreningens navn er etter mitt skjønn lite egnet til å skape troverdighet og påvirkningskraft.

Petter Gjersvik
petter.gjersvik@legeforeningen.no
 Tidsskriftet

Litteratur

1. Bakken C. Navneendring. Tidsskr Nor Legeforen 2008; 128: 864.
2. Den norske legeforening. Fagmedisinske foreninger. www.legeforeningen.no/?id=328 [11.3.2008].